

-ร่าง-

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ... (พ.ศ. ....)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดยกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) เรือที่ได้สร้างขึ้นหรือมีวัตถุประสงค์เป็นพิเศษจนไม่สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎกระทรวงนี้ได้ครบถ้วนในข้อหนึ่งข้อใดเกี่ยวกับ จำนวน ที่ติดตั้ง ระยะเวลา หรือวงขอบทัศนวิสัยของแสงไฟหรือทุ่นเครื่องหมาย รวมทั้งการเปลี่ยนที่ติดตั้งและคุณสมบัติของเครื่องทำสัญญาณเสียง เรือนั้นจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่นซึ่งรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผลบังคับต่อเรือนั้นได้ใกล้เคียงกับกฎกระทรวงนี้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนที่ติดตั้ง ระยะเวลา หรือขอบทัศนวิสัยของแสงไฟ หรือทุ่นเครื่องหมาย รวมทั้งการเปลี่ยนที่ติดตั้งและคุณสมบัติของเครื่องทำสัญญาณเสียง”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) “เรือ” หมายความรวมถึง ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด รวมทั้งยานพาหนะทางน้ำชนิดที่ไม่มีระวางขับน้ำ ยานบินเบาอากาศ และเครื่องบินทะเลซึ่งใช้หรือสามารถใช้ในการขนส่งทางน้ำได้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) “เรือที่บังคับยากเพราะอัตรากินน้ำลึกของเรือ” หมายความว่า เรือกลที่ความสัมพันธ์ระหว่างอัตรากินน้ำลึกของเรือกับความลึกของน้ำและความกว้างของร่องน้ำที่เรือนั้นกำลังเดินอยู่ ทำให้มีขีดความสามารถจำกัดเป็นอย่างยิ่งในการเปลี่ยนเข็มเดินเรือ”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฐ) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ฐ) “ยานบินเบาะอากาศ” หมายความว่า ยานพาหนะต่อเนื่องหลายรูปแบบ ซึ่งในโหมดปฏิบัติการหลักจะบินเข้าไปใกล้กับพื้นผิว โดยอาศัยการกระทำจากอิทธิพลของพื้นผิว”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ถ้าสถานการณ์อำนวย การปฏิบัติใดๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการโดนกันต้องปฏิบัติตามความในหมวดนี้ และต้องกระทำด้วยความแน่นนอนทันต่อเวลา และด้วยความสามารถในการเดินเรือที่ดี”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฉ) (๑) ฉ (๒) และ (ฉ) (๓) ของข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ฉ) (๑) เรือซึ่งจะต้องไม่กีดขวางทางเดินหรือทางเดินอันปลอดภัยของเรือลำอื่นโดยกฎกระทรวงนี้ จะต้องกระทำแต่เนิ่นๆ เพื่อให้ทะเลกว้างพอสำหรับทางเดินอันปลอดภัยของเรือลำอื่น”

“(๒) เรือซึ่งจะต้องไม่กีดขวางทางเดินหรือทางเดินอันปลอดภัยของเรือลำอื่น จะไม่พ้นจากหน้าที่ความรับผิดชอบนี้ ถ้าหากเข้าไปใกล้เรือลำอื่นในลักษณะที่เสี่ยงภัยจากการโดนกัน และจะต้องคำนึงอยู่ตลอดเวลาถึงการปฏิบัติซึ่งอาจถูกกำหนดตามความในหมวดนี้”

“(๓) เรือซึ่งจะไม่ถูกกีดขวางทางเดินยังคงต้องปฏิบัติตามความในหมวดนี้ เมื่อเรือทั้งสองลำเข้าใกล้กันในลักษณะที่เสี่ยงภัยจากการโดนกัน”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ความในข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่แผนแบ่งแนวจราจรที่รัฐมนตรี หรือองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO) กำหนด และไม่ทำให้เรือพ้นจากหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในข้ออื่นๆ”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) เรือต้องหลีกเลี่ยงการเดินตัดข้ามช่องทางจราจร แต่ถ้าจำเป็นก็ให้เดินตัดข้ามในทางที่หัวเรือใกล้จะเป็นมุมฉากกับทิศทางของเส้นทางจราจรที่กำหนดให้ใช้เท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) (๑) เรือต้องไม่ใช่เขตจรรยาชายฝั่งทะเล เมื่อสามารถใช้ช่องทางจราจรที่เหมาะสมภายในแผนแบ่งแนวจราจรที่อยู่ใกล้กันได้อย่างปลอดภัย แต่สำหรับเรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร เรือใบหรือเรือขณะทำการประมงอาจเดินในเขตจรรยาชายฝั่งทะเลได้”

“(๒) แม้จะมีอนุวรรค (ง) (๑) เรืออาจใช้เขตจรรยาชายฝั่งทะเล เมื่ออยู่ระหว่างเส้นทางไปหรือมาจากท่าเรือ สิ่งติดตั้งหรือโครงสร้างนอกฝั่ง สถานีนำร่อง หรือสถานที่อื่นใดที่อยู่ภายในเขตจรรยาชายฝั่งทะเล หรือเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายที่จะเกิดขึ้นโดยกะทันหัน”

ข้อ ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฉ) (๑) และ (ฉ) (๒) ของข้อ ๑๘ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ฉ) (๑) ยานบินเบาอากาศ ขณะบินขึ้น ลงจอด และบินใกล้ผิวน้ำ ต้องหลีกเลี่ยงให้พ้นเรืออื่น และต้องหลีกเลี่ยงการกีดขวางการเดินทางเรือ”

“(๒) ยานบินเบาอากาศที่ปฏิบัติงานบนผิวน้ำต้องปฏิบัติตามความในหมวดนี้เช่นเดียวกับเรือกล”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของข้อ ๒๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) เฉพาะเวลาขณะบินขึ้น ลงจอด และบินใกล้ผิวน้ำ ยานบินเบาอากาศต้องเปิดโคมไฟแวบมองเห็นได้รอบทิศทางที่มีความเข้มสูง ที่นอกเหนือจากโคมไฟตามความใน (ก) ของข้อนี้

(ง) (๑) เรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร อาจเปิดใช้โคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศทางหนึ่งดวง และโคมไฟข้างเรือแทนการเปิดใช้โคมไฟตาม (ก)

(๒) เรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๗ เมตร ซึ่งอัตราความเร็วสูงสุดไม่เกิน ๗ นอตให้เปิดใช้โคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศทางหนึ่งดวงแทนการเปิดใช้โคมไฟตาม (ก) และถ้าสามารถทำได้ให้เปิดใช้โคมไฟข้างเรือด้วย

(๓) โคมไฟเสากระโดง หรือโคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศทางในเรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร อาจติดตั้งอยู่นอกเส้นกึ่งกลางตามแนวหัวเรือถ้าการติดตั้งที่เหนือเส้นกึ่งกลางไม่อาจกระทำได้แต่ทั้งนี้โคมไฟข้างเรือต้องรวมกัน อยู่ในดวงเดียวกันและติดตั้งอยู่เหนือเส้นกึ่งกลางตามแนวหัวเรือ หรือให้อยู่ใกล้กับแนวเส้นกึ่งกลางหัวเรือท้ายเรือ ในแนวเดียวกันกับโคมไฟเสากระโดงหรือโคมไฟสีขาวมองเห็นได้รอบทิศทางมากที่สุดเท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของ (ข) ของข้อ ๒๖ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวงซ้อนกันในทางดิ่ง โคมไฟดวงบนเป็นสีเขียวและ โคมไฟดวงล่างเป็นสีขาว หรือแสดงหุ่นเครื่องหมายรูปกรวยสองหุ่นซ้อนกันในทางดิ่ง ให้ปลายแหลมชี้เข้าหากัน”

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของ (ค) ของข้อ ๒๖ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เปิดใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวงซ้อนกันในทางดิ่ง โคมไฟดวงบนเป็นสีแดง ดวงล่างเป็นสีขาว หรือแสดงหุ่นเครื่องหมายรูปกรวยสองหุ่นซ้อนกันในทางดิ่ง ให้ปลายแหลมชี้เข้าหากัน”

ข้อ ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของข้อ ๒๖ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สัญญาณที่ต้องมีเพิ่มขึ้นตามภาคผนวก ๒ ให้ใช้บังคับแก่เรือประมงขณะทำการประมงใกล้กัน”

ข้อ ๑๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องบินทะเลหรือยานบินเบาอากาศที่ไม่อาจเปิดใช้โคมไฟ หรือแสดงหุ่นเครื่องหมายตามรูปลักษณะที่กำหนดไว้ในบทนี้ ให้เปิดใช้โคมไฟหรือแสดงหุ่นเครื่องหมายที่มีลักษณะ และที่ติดตั้งใกล้เคียงกับที่กำหนดไว้ในบทนี้เท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของข้อ ๓๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๒ เมตร ขึ้นไป ต้องมีหูดหนึ่งเครื่อง เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป ต้องมีระฆังหนึ่งใบที่นอกเหนือจากหูด และเรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป ต้องมีฆ้องเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งใบ ระดับเสียง และความดังของฆ้องต้องไม่ทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นเสียง ระฆัง หูด ระฆังและฆ้องต้องเป็นไปตามภาคผนวก ๓ ระฆังหรือฆ้อง หรือทั้งสองอย่างอาจใช้อุปกรณ์อย่างอื่น ที่มีลักษณะของเสียงอย่างเดียวกันแทนก็ได้

ทั้งนี้ อุปกรณ์ดังกล่าวนี้ต้องสามารถทำสัญญาณเสียงด้วยมือได้”

ข้อ ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (ฉ) และ (ญ) ของข้อ ๓๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ณ) เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๑๒ เมตร ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๒๐ เมตร ไม่บังคับให้ต้องแสดงสัญญาณเสียงระฆังตาม (ข) และ (ค) ของข้อนี้ แต่ถ้าไม่แสดงสัญญาณเสียงตามที่กำหนดไว้ข้างต้นต้องแสดงสัญญาณเสียงอย่างอื่นที่ใช้ได้ดี เว้นระยะเวลาห่างกันไม่เกิน ๒ นาที

(ญ) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร ไม่บังคับให้ต้องแสดงสัญญาณเสียงดังกล่าว แต่ถ้าไม่แสดงสัญญาณเสียงตามที่กำหนดไว้ข้างต้นต้องแสดงสัญญาณเสียงอย่างอื่นที่ใช้ได้ดี เว้นระยะเวลาห่างกันไม่เกิน ๒ นาที

(ฎ) เรือนำร่องขณะทำการนำร่องอาจแสดงสัญญาณเสียงหวูดสั้นที่เหมือนกันอีกสี่ครั้งเพิ่มจาก (ก) (ข) หรือ (ค)”

ข้อ ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของ ๒ ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เรือกลที่มีความยาวไม่ถึง ๑๒ เมตร อาจติดตั้งโคมไฟดวงสูงสุดให้สูงเหนือกราบเรือน้อยกว่า ๒.๕ เมตร ก็ได้ หากติดตั้งโคมไฟเสากระโดงที่นอกเหนือจากโคมไฟข้างเรือ และท้ายเรือแล้ว หรือติดตั้งโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศตามข้อ (ค) (๑) ที่นอกเหนือจากโคมไฟข้างเรือ โคมไฟเสากระโดงหรือโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศนั้นต้องให้อยู่สูงเหนือโคมไฟข้างเรือไม่น้อยกว่า ๑ เมตร”

ข้อ ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของ (ณ) ของ ๒ ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ให้มีระยะต่อทางตั้งระหว่างกันไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และโคมไฟดวงต่ำสุดต้องติดตั้งให้สูงเหนือกราบเรือไม่น้อยกว่า ๒ เมตร เว้นแต่ที่นั้นได้กำหนดให้เป็นที่ติดตั้งโคมไฟเรือจูง”

ข้อ ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ง) ของ ๓ ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(ง) เรือกลที่กำหนดให้ต้องติดตั้งโคมไฟเสากระโดงเพียงดวงเดียว โคมไฟนี้ต้องแสดงอยู่ด้านหน้าของกลางลำเรือ เว้นแต่เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ไม่จำเป็นต้องแสดงโคมไฟนี้บริเวณด้านหน้าของกลางลำเรือ แต่ต้องแสดงโคมไฟบริเวณด้านหน้าของเรือเท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๒๒ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ ๙ ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) (๑) โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศต้องไม่ติดตั้ง ณ ที่ซึ่งเสากระโดง ยอดเสากระโดงหรือโครงสร้างใด ๆ บังแสงไฟเป็นมุมเซกเตอร์เกิน ๖ องศา เว้นแต่โคมไฟเรือทอดสมอตามข้อ ๓๐ ไม่จำเป็นต้องติดตั้งให้สูงเหนือตัวเรือเกินสมควร

(๒) ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตามวรรค (ข) (๑) ของบทนี้โดยการแสดงโคมไฟมองเห็นได้รอบทิศเพียงดวงเดียว ต้องใช้โคมไฟมองเห็นได้รอบทิศสองดวงติดตั้งในตำแหน่งหรือถูกบังอย่างเหมาะสม เพื่อให้ปรากฏเป็นโคมไฟหนึ่งดวงในระยะหนึ่งไมล์ทะเลเท่าที่จะทำได้”

ข้อ ๒๓ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) เซกเตอร์ของแสงไฟทางดิ่งของดวงโคมไฟฟ้าที่ติดตั้ง เว้นแต่โคมไฟของเรือใบกำลังเดินต้องเป็นดังนี้”

ข้อ ๒๔ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) ในกรณีที่เป็นเรือใบกำลังเดินเซกเตอร์ของแสงไฟทางดิ่งของดวงโคมไฟฟ้าเมื่อติดตั้งต้องเป็นดังนี้”

ข้อ ๒๕ ให้ยกเลิกความใน ๑๓ ของภาคผนวก ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๑๓. ยานพาหนะทางน้ำความเร็วสูง

(ก) โคมไฟเสากระโดงของยานพาหนะทางน้ำความเร็วสูงอาจติดตั้งที่ความสูงที่สัมพันธ์กับความกว้างของยานพาหนะ ซึ่งต่ำกว่าความใน ๒. (ก) (๑) แห่งภาคผนวกนี้ แต่ทั้งนี้มุมฐานของสามเหลี่ยมหน้าจั่วที่เกิดขึ้นจากโคมไฟข้างเรือและโคมไฟเสากระโดงต้องไม่น้อยกว่า ๒๗ องศา

(ข) บนยานพาหนะทางน้ำความเร็วสูงที่มีความยาวตั้งแต่ ๕๐ เมตร ขึ้นไป ระยะต่อทางดิ่ง ๔.๕ เมตร ระหว่างโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือและเสากระโดงใหญ่ในเรือ ตามความใน ๒. (ก) (๒) แห่งภาคผนวกนี้ อาจมีการแก้ไขได้ แต่ทั้งนี้ระยะดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าค่าที่กำหนดโดยสูตรดังต่อไปนี้

$$y = [(a + ๑๗ \text{ } \Phi) C / ๑,๐๐๐] + ๒$$

ให้ y เป็นความสูงของโคมไฟเสากระโดงใหญ่ในเรือที่เหนือจากโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือ มีหน่วยเป็นเมตร

a เป็นความสูงของโคมไฟเสากระโดงตอนหัวเรือเหนือผิวน้ำในสภาพการใช้งานมีหน่วยเป็นเมตร

Φ ค่าความแตกต่างระหว่างอัตรากินน้ำลึกหัวเรือและท้ายเรือในสภาพการใช้งานมีหน่วยเป็นองศา

C เป็นระยะต่อทางระดับของโคมไฟเสากระโดงมีหน่วยเป็นเมตร

๑๔. การอนุมัติ

การจัดทำโคมไฟ พุ่มเครื่องหมาย และการติดตั้งโคมไฟใน เรือต้องได้รับอนุมัติจากกรมเจ้าท่า”

ข้อ ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ ๒ ของภาคผนวก ๒ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป ขณะลากอวนไม่ว่าจะใช้เครื่องมืออวนลากหน้าดินหรือผิวน้ำก็ตาม ต้องเปิดใช้โคมไฟดังนี้”

ข้อ ๒๗ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ ๒ ของภาคผนวก ๒ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เรือแต่ละลำที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป ขณะลากอวนเป็นคู่ ต้องเปิดใช้โคมไฟดังนี้”

ข้อ ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) ของ ๒ ของภาคผนวก ๒ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“เรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร ขณะลากอวนไม่ว่าจะใช้เครื่องมืออวนลากหน้าดินหรือผิวน้ำก็ตาม หรือขณะลากอวนเป็นคู่ อาจเปิดใช้โคมไฟตามวรรค (ก) หรือ (ข) ของบทนี้ ตามที่เห็นสมควร”

ข้อ ๒๙ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ ๑ ของภาคผนวก ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ความถี่และระยะได้ยินของเสียง

ความถี่ขั้นมูลฐานของสัญญาณเสียงต้องอยู่ระหว่างช่วง ๗๐ - ๗๐๐ เฮิตซ์ ระยะได้ยินสัญญาณเสียงจากหวูดให้เป็นไปตามความถี่ที่กำหนดซึ่งอาจรวมถึงความถี่ขั้นมูลฐาน และ/หรือความถี่หนึ่งความถี่ใด หรือความถี่ที่สูงกว่าซึ่งอยู่ในระหว่างช่วง ๑๘๐ - ๗๐๐ เฮิตซ์ ($\pm ๑\%$) สำหรับเรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป หรือ ๑๘๐ - ๒,๑๐๐ เฮิตซ์ ($\pm ๑\%$) สำหรับเรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร และสามารถทำระดับกำลังดันเสียงได้ตาม (ค) วรรคหนึ่ง”

ข้อ ๓๐ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของ ๑ ของภาคผนวก ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) ความดังและระยะได้ยินของเสียง

หวูดที่ติดตั้งในเรือต้องให้มีความดังของเสียงหวูดสูงสุดในทางตรงห่างจากหวูดนั้น ๑ เมตร และต้องมีระดับกำลังดันของเสียงอย่างน้อยที่สุด ๑/๓ ของแถบเสียงคู่แปดคู่เดียว ในช่วงความถี่ ๑๘๐ - ๗๐๐ เฮิตซ์ ($\pm ๑\%$) สำหรับเรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป หรือ ๑๘๐ - ๒,๑๐๐ เฮิตซ์ ($\pm ๑\%$) สำหรับเรือที่มีความยาวไม่ถึง ๒๐ เมตร และต้องไม่น้อยกว่าตัวเลขที่กำหนดไว้ในตาราง ดังต่อไปนี้

ความยาวเรือ เป็นเมตร	ระดับกำลังดันของเสียง ๑/๓ ของแถบเสียงคู่แปด ที่ระยะ ๑ เมตร เป็น โดยให้ 2×10^{-4} N/m ^๒	ระยะได้ยินเป็น ไมล์ทะเล
๒๐๐ ขึ้นไป	๑๔๓	๒
๗๕ แต่ไม่ถึง ๒๐๐	๑๓๘	๑.๕
๒๐ แต่ไม่ถึง ๗๕	๑๓๐	๑
ไม่ถึง ๒๐	๑๒๐ ^{*๑}	๐.๕
	๑๑๕ ^{*๒}	
	๑๑๑ ^{*๓}	

*๑ เมื่อความถี่ที่วัดอยู่ระหว่างช่วง ๑๘๐ - ๔๕๐ เฮิตซ์

*๒ เมื่อความถี่ที่วัดอยู่ระหว่างช่วง ๔๕๐ - ๘๐๐ เฮิตซ์

*๓ เมื่อความถี่ที่วัดอยู่ระหว่างช่วง ๘๐๐ - ๒,๑๐๐ เฮิตซ์”

ข้อ ๓๑ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ ๒ ของภาคผนวก ๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ระฆังและฆ้องต้องทำด้วยวัตถุไม่เป็นสนิม และต้องออกแบบให้มีเสียงดังชัดเจน ระฆังสำหรับเรือที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐ เมตรขึ้นไป เส้นผ่าศูนย์กลางของปากระฆังต้องไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มม. ถ้าทำได้ควรตีระฆังด้วยเครื่องกลเพื่อให้มีกำลังแรงตีสม่ำเสมอ แต่จะตีด้วยมือก็ได้ มวลสารที่ใช้ในการทำเครื่องตีระฆังต้องมีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ของมวลสารที่ใช้ในการทำระฆัง”

ข้อ ๓๒ ให้ยกเลิกความใน (ง) (ฎ) และ (ฐ) ของ ๑ ของภาคผนวก ๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) ส่งสัญญาณด้วยวิธีการส่งสัญญาณใดๆ ประกอบด้วยหมურหัสสัญญาณมอร์ส ...---... (SOS)

(ฎ) ส่งสัญญาณอัปเดตโดยผ่านทาง Digital Selective Calling (DSC)

(๑) ย่านความถี่ VHF ช่อง ๗๐ หรือ

(๒) ย่านความถี่ MF/HF ที่คลื่นความถี่ ๒๑๘๗.๕ กิโลเฮิรตซ์ ๘๔๑๔.๕ กิโลเฮิรตซ์ ๔๒๐๗.๕ กิโลเฮิรตซ์ ๖๓๑๒ กิโลเฮิรตซ์ ๑๒๕๗๗ กิโลเฮิรตซ์ หรือ ๑๖๘๐๔.๕ กิโลเฮิรตซ์”

(ฐ) ส่งสัญญาณอัปเดตจากเรือถึงฝั่งโดย Inmarsat ของเรือ หรือโดยผู้ให้บริการดาวเทียมของสถานีเรืออื่นๆ”

ข้อ ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฅ) ของ ๑ ของภาคผนวก ๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๓) สัญญาที่ได้รับการอนุมัติที่ส่งมาจากระบบวิทยุสื่อสาร รวมถึงจาก Radar Transponders ของเรือช่วยชีวิต”

ข้อ ๓๔ ให้ยกเลิกความใน ๓ ของภาคผนวก ๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้คำนึงถึงข้อปฏิบัติตามรหัสสัญญาณสากล คู่มือว่าด้วยการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางอากาศและทางทะเลระหว่างประเทศ เล่มที่ ๓ และให้ใช้สัญญาดังต่อไปนี้”

ให้ไว้ ณ วันที่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม